

kommen nogen Klage fra Sorø Amts 4de Valgkreds.

Den af 4de Afdeling gjorde Indstilling om Godkjendelse af de ovennævnte 20 Valgbreve vedtoges enstemmig med 74 Stemmer.

Man gik derefter til Behandlingen af den anden Gruppe af Indstillinger.

Ordføreren for 1ste Afdeling (C. Hage): Jeg tillader mig at indstille til Godkjendelse Valget i Kjøbenhavns Amts 1ste Valgkreds, idet jeg iøvrigt ganske beholder mig til mine Udtalelser fra før.

Berg: Jeg vilde gjerne til den ærede Ordførers (C. Hages) Indstilling have gjort den Tilføining, at den paagældende Klage og Skrivelse henvises til Udvalget for Valgbrevets Prøvelse.

Ordføreren for 1ste Afdeling (C. Hage): En saadan Tilføining har jeg selvfølgelig Intet imod.

Den midlertidige Formand (Høgshro): Da Ordføreren for 2den Afdeling (N. S. Larsen), ikke har Noget at henvide til denne Gruppe, giver jeg Ordet til Ordføren for 3die Afdeling.

Ordføreren for 3die Afdeling (Brandes): Det Valg, jeg skal tillade mig at omtale, er Valget i Præsto Amts 1ste Valgkreds, hvor Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet, Kammerherre Scavenius, blev valgt. Der foreligger en Klage, som er indsendt af Modkandidaten, Hr. Høiesteretsjagfører Svend Høgshro, til Folkethinget, og i denne Klage gjøres der opmærksom paa to forskjellige Begivenheder, som ere indtrufne, og som foruden den hele Klages Form har været bestemmende for Flertallet i Afdelingen med Hensyn til at foreslaa Thinget at udsætte Valgets Godkjendelse. Den ene Sag er den, at Hr. Høiesteretsjagfører Høgshro har modtaget et Brev, som er vedlagt Klagen, hvori det meddeles af en Mand ved Navn Gaardeier Hans Jensen, som er Formand for Fællesbestyrelsen for de samvirkende fristandede Foreninger i Valgkredsen, at to Mænd fra Frøslev Sogn have meddelt ham, at de have hørt en Vælger udtale, at han har modtaget 2 Kr. af to Høiesteretsmænd for at stemme paa Scavenius, 1 Kr. af hver Høiestermand. I Brevet hedder det

videre, at dette Tilfælde ikke efter disse Mænds Mening er enestaaende. Der skal være foregaaet andre lignende Handlinger som den i Brevet anthvede. Den anden Sag er den, at en Mand ved Navn Sorgen Pedersen, Smerup, har under Eds Tilbud meddelt, at nogle Dage før Valget er en Lærer ved Navn Bondesen i Smerup, som var en af Scavenius' Stillere, kommen ind til Husmand Sorgen Jensen, som var fraværende, og talte med denne Mands Kone, og der har dette Drenvidne hørt en Samtale, hvor Læreren søgte at bevæge denne Mands Kone til at faae sin Mand til at stemme paa Scavenius, og han sluttede sin Samtale med at sige: "Saa meget er vist, at 8 Dage efter Valget faar jeg Valglisten at se, og naar saa 8 Dage er gaaet derefter, er Deres Mand jaget af Arbeide, hvis han stemmer med Venstre", og dertil svarede han endvidere: "Og saa maa De hufte paa, at De hører under Herkabet. De bor jo i Klosterets Hus; der kommer Følger derefter ogsaa, men det beholder jeg i mit Hjerte". Trods denne Slutning paa Talen, synes dog Manden at have været temmelig aabenhjertig og at have sagt, at hvis hendes Mand ikke stemte med Høire, saa kunde hun vente, at Manden vilde blive jaget fra Arbeide, og hun selv blive udsat for alle mulige andre Under. Det er, hvad der foreligger fra Afdelingen med Hensyn til Klager. Der kan ikke være Tvivl om, at disse to Begivenheder, hvis de ere paalidelig refererede, falde ind under Straffelovens Bestemmelser, at det er straffylde Handlinger, der foreligger. Om disse Handlinger virkelig ere skete saaledes, som de meddeles, og om de ere refererede paalideligt eller ikke, derom skal jeg paa dette Trin ikke have nogen som helst Mening. Men sikkert er det, og det tror jeg heller ikke kan negtes fra det Mindretals Side, som ikke er enigt med os i at udsætte Valgets Godkjendelse, at selve disse Forhold forlange den allernøieste Undersøgelse. Nu har Flertallet i Afdelingen ment, at Valgets Godkjendelse burde udsættes, og at dernæst Valget skulde henvises til det staaende Udvalg for Valgbrevets Prøvelse, og vore Grunde have da været følgende. Den første er den, at vi have ment, at vi fik en hurtigere og kraftigere Undersøgelse af denne Sag, hvis vi udsætte Valgets Godkjendelse. Det vilde nemlig være ret rimeligt, hvis vi gik den modsatte Vej, først at godkjende Valget og saa henstille til Ministeriet at undersøge denne Klage, at antage, at selve denne Undersøgelse vilde trække mere i Langdrag, end naar den var undergivet det Tryk, at der var en Kreds i Folkethinget, som manglede sin Repræsentant,